

VIČ. Zlatko Sudac-Avantura za Boga

Moja obitelj je tradicionalna kršćanska obitelj. I točno ta tradicionalnost je za mnoge ljude prepreka do iskustva življenja. Dolazio bih u crkvu tješeći se da znam i volim Boga. Tada sam shvatio da to nije ljubav nego navika. Potom sam se upitao želim li biti osoba koja je voljena (od drugih) iz navike? Kako se Bog osjeća kada ga volimo iz navike?

Shvatio sam da je ljubav prema Bogu nešto što je živo i originalno, nešto ukorijenjeno u dubinama našeg bića, nešto što mijenja naš život i što nam daje moć nositi svjedočanstvo drugim ljudima. Voljeti Boga u sadašnjem trenutku, biti živ sada, ne u budućnosti ni u prošlost, živjeti svaki korak onako kako Bog želi, biti božji glasnik, to je nešto što se uvijek budilo u meni.

OZNAKE AUTENTIČNE LJUBAVI

Što je to ljubav? Koje su odlike istinske ljubavi?

Kako je malo onih koji istinski osjećaju i znaju što je to ljubav. Toliko se danas spomanjenje te riječi izobličilo, da je malo onih koji osjećaju i žive ljubav. Što je ljubav? Pogledajmo sunce. Sunce sije i grije. Pogledajmo more. Pogledajmo prirodu u svoj njezinoj veličini. Ona jednostavno jest. Cvijeće jednostavno miriše.

Nepristranost

Jedna od najvećih odlika ljubavi je nepristranost. Sunce sije nad dobrima i zlima.»Budite savršeni kao što je Otac vaš savršen». Može li drvo reći: pustiću svoju hladovinu dobrima, a uskratit ću je zlima? Drvo jednostavno daje to što jest. Baca hladovinu i na onog koji će ga posjeći. Kad bismo uspjeli održati tu odliku nepristranosti i prestali dijeliti ljude na dobre i zle, na svece i grešnike, uvidjeli bismo srcem da nitko ne griješi jer zna da griješi.

I sam Gospodin na Križu oprašata: «Oprosti im Oče, jer ne znaju što čine» i to je ljubav. Druga velika odlika ljubavi je njezina sloboda. Drvo te pušta da budeš slobodan i cvijeće i sunce te puštaju da budeš slobodan. Jesi li ikad osjetio da cvijet miriše i želi privući tvoju pažnju? Miris toplina sunca, kiša, priroda, kao i ljubav, jednostavno postoje i bez svog objekta. S pravom se kaže: ako čovjek uzima ženu zbog vrijednosti miraza kojeg ona donosi sa sobom, on ne ljubi tu ženu.

Ali, da li vi ljubite kad se družite samo s onima koji vas emotivno i osjećaju, a druge ne prihvaćate? Je li to ljubav? Javlja li se ljubav kad se pojavi neki objekt ili ona jednostavno jest? Je li vam ikad bilo teško pri srcu kad ste vidjeli sječu šume negdje daleko, iako od te šume nećete imati koristi? Ili kad ste gledali nevino osuđene, iako ih ne poznajete? Jeste li ikad maknuli kamen s ceste da se netko ne bi povrijedio, iako nikad nećete upoznati tog čovjeka? Vjerojatno jeste.

To je ljubav koja je postala vidljivom i za nju se ne traži zahvalnost jer je ljubav besplatna.

Darivanje

To je treća kvaliteta ljubavi, da je ona besplatna. Ne možemo je kupiti. O kad bismo se mogli osloboditi tog poriva da ovladamo drugim ljudima! Kad god je u nama prisila, tjeskoba, strah da nećemo biti voljeni, ljubav umire. Ljubav ne trpi takve osjećaje. Ona jednostavno jest.

Spontanost

Najveća odlika ljubavi je da ona nije svjesna sama sebe, kao što sunce nije svjesno i da grije, ni ptica nije svjesna da pjeva, ni cvijeće nije svjesno da miriše, drvo nije svjesno da baca hladovinu, tako ni ljubav nije svjesna da ljubi. Zamislite da hranite dvije - tri tisuće gladne djece. Činite to iz dobre nakane u svome srcu. Možete li se loše osjećati kad ste tako korisni ovome svijetu? Ne! Kažemo da često u životu činimo dobra djela. Činimo ih, ali činimo li ih iz ljubavi?

«Dođite blagoslovljeni Oca mojega, jer sam bio gladan i dali ste mi jesti i žedan i napojili ste me i gol i zaodjenuste me». A to će oni reći: Kad smo te to, Gospodine, vidjeli i gladna i žedna i utamnici, nismo imali pojma. Ali mi znamo. Ponekad mi pada užasavajuća misao na pamet da bi Gospodin mogao reći: «Dođite Vi blagoslovljeni Oca mojega, jer bio sam gladan, nahraniliste me i žedan, napojili ste

A On će njima: «Ne govorim vama, niste smjeli znati. Što želite zauzvrat dobiti kad činite dobra djela: zavrijediti nebo, zar to možete, platiti mjesto negdje gore, prisiliti Boga da vam se smiluje, trgovati s Bogom?». Čovječe, ti ništa ne moraš! Jedino što moraš jest udahnuti ovaj zrak i osjetiti se živim, jer sve je darovano od života do smrti, od Neba, od Boga. Ti ništa ne moraš. U tome je naša najveća zabluda. Ja nešto moram. Kad shvatite da se ništa ne mora, tada će se pojaviti ljubav, jer ako se ništa ne mora, ljubav se jedino mora.

Sreća

Pokušamo to razumjeti. Ako želimo živjeti sretno, tada ne možemo živjeti bez ljubavi. No ona će se javiti u vašem srcu kada najmanje očekujemo, jer se nju ne može planirati. Ona je tu, u nama. I ništa ne treba činiti da dođemo do nje. Pitate: ali zašto takav osjećaj?

Zato što treba nešto odbaciti. Život je lagan. Teške su naše iluzije, naša pohlepa, ma kakvo svete i pobožne bile. Neka nam na tom putu nebeska Majka bude uzor i zagovornica, jer ona zna kako srcem do Boga. Njezino je srce uistinu majčinsko srce i najkraći put do našega Gospodina.

(Esej o ljubavi vlč. Zlatka Sudca preuzet je sa seminara održanog časnim sestrama u Splitu lipnja 1999. godine)